

14 Dopisy 2

Tomáš Dušek

calibre 0.9.6

Dopisy 2

Tomáš Dušek

Onehda se mi do rukou dostala zvláštní korespondence. Byly to pohlednice, skoro sto let staré. Donesl mi je člověk, který koupil chalupu kdesi v pohraničí. Našel je někde v nějaké kůlně, když ji začal přestavovat.

Nebyly to cenné pohlednice, navíc u starých pohlednic, pokud jsou velmi dlouho ve vlhku, se stane zvláštní věc. Rozpadnou se na tři díly. Zadní strana, kde bývá adresa, prostředek, čistý bílý papír a vrchní strana, kde je obrázek.

Ale první, co odpadne, je známka.

Přesně tak vypadaly tyto pohlednice. Vidina pracného slepování pohlednic s nejistým výsledkem se mi moc nezamlouvala, ale zase že by měly skončit někde ve smetí, to by mi vadilo, tak jsem je nakonec koupil.

Probíral jsem je, rozpadaly se mi a známky odpadávaly hned, jak jsem je vzal do rukou.

Tehdy jsem si všiml zvláštní věci.

Pod některými známkami byl napsán drobounký text. Musel jsem vzít lupu, abych ho přečetl.

Bylo tam drobnými písmeny psáno prokletí.

Dalo se to špatně vyluštit, něco jsem musel odhadovat a domýšlet si.

Text čtyř pohlednic jsem sem přepsal, abyste si mohli udělat obrázek.

(Ty mrcho, za to že jsi mi přebrala ženicha ať si tě dábel stáhne do pekel ať ti kostižer celý tvoje tělo sežere to ti přeju ze srce)

(Ty děvko, nenávidím tě z celého srce ať si vyschlá a nerodíš ať tě přijice schvátí ať si tě smrt sebere)

(Proklínám, proklínám, proklínám tebe smrt ti přeju každé ráno nenávist k tobě budu cítit pořád dokud na marách nebudeš ležet a i po tvoji smrti)

Smrt smrt smrt si tvoji přeju chrlení krve ti přeju ať te blesk pod vůz srazí do pekel...)

Dopisů v tomto stylu tam bylo několik. Na pohlednici normální pozdrav z výletu, nebo blahopřání k vánocům a pod známkou takováto hrůza.

Pochopil jsem, že tohle píše sestra sestře. Šlo zde asi o lásku k jednomu muži, který si jednu z nich vybral a ta druhá to nedokázala přenést přes srdce. Proto si vybíjela vztek ve zdánlivě malicherných, skrytých urážkách.

Opravdu malicherných?

Zvědavost mi nedala. Zavolaal jsem tomu člověku, od kterého jsem ty dopisy koupil a zeptal jsem se ho, zdali mi může něco povědět o původních majitelích toho baráku.

Nevěděl nic, ale slíbil, že se poptá.

Dlouho se ale neozval, tak jsem to pustil z hlavy. Pak mi za několik měsíců přišel mail.

Stálo v něm jenom takové strohé.

„Co jsem zjistil, tak dům byl dlouho neobydlen, proto vypadá tak jak vypadá. Předchozí majitel padl v první světové válce, zvláštní je, že si vzal v krátké době po sobě dvě sestry, první zemřela na asi rakovinu krátce před válkou, druhou si vzal a narukoval. Ta druhá sestra se udusila na konci války kouřem z kamen. Pálila nějaké staré dopisy, špatně to prý hořelo a saze ucpaly komín. Tak to kouřilo dovnitř a ráno ji našli mrtvou. Měli vzdálené příbuzné a ti se o ten barák moc nestarali, měli z něj strach, když tam prý bylo takových mrtvých.

S pozdravem....

201106081154